

Το πρώτο βήμα για την επίλυση διαφορών είναι η προσευχή

Conflict resolution begins with prayer

Christian Science Sentinel, Τόμος 111, Αριθμός τεύχους 13

Walter C. Rodgers

Ερευνώντας, πρόσφατα, το Google βρήκα πάνω από 26 εκατομμύρια αναφορές στην «επίλυση διαφορών», πράγμα που μου δημιούργησε την εντύπωση ότι περισσεύουν οι διαφορές, ενώ υπολείπεται η επίλυση. Ίσως, αυτό να μην έπρεπε να μας εντυπωσιάζει, εάν σκεφτούμε ότι επιδιώκοντας να επιλύσουμε διαφορές, αυτό που κάνουμε είναι να προσπαθούμε να συμφιλιώσουμε δύο αντικρουόμενες ή ακόμη και ασυμβίβαστες απόψεις. Όπως και να έχει το πράγμα, οι στατιστικές υποδηλώνουν ότι οι ανθρώπινες σχέσεις χρειάζονται επειγόντως μεγαλύτερη αρμονία και βελτίωση.

Δεν χρειάζεται μεγάλη φαντασία για να δούμε ότι δεν υπάρχει τέλος στις περιπτώσεις κοινωνικών προστριβών -- από εντάσεις στον εργασιακό χώρο, σε αντιπαλότητα των παιδιών στο σχολείο, σε τσακωμούς μεταξύ αδελφών μέχρι δυστυχημένους γάμους. Μερικοί κοινωνικοί λειτουργοί θεωρούν πως οι διαφωνίες ωφελούν επειδή, τελικά, μας ωθούν σε συμβιβασμούς, βελτιώνουν την ικανότητά μας για πειθώ και διδάσκουν τους ανθρώπους πώς να διαφωνούν χωρίς να μαλώνουν. Οι ανθρώπινες προστριβές είναι χρήσιμες, λένε, γιατί μας παροτρύνουν να μάθουμε να ειρνεύουμε. Η μελέτη της Χριστιανικής Επιστήμης μας αποδεικνύει, χωρίς αμφιβολία, ότι η επίλυση διαφορών δεν αποτελεί άσκηση στην ψυχολογία ούτε βρίσκεται στον στρατηγικό σχεδιασμό κάποιου συμβούλου σχέσεων, που μας μαθαίνει πώς να βελτιώνουμε τις ανθρώπινες σχέσεις. Σε ανώτατο νοητικό επίπεδο, η επίλυση διαφορών είναι τα πνευματικά βήματα, με τα οποία οι άνθρωποι μαθαίνουν να αγκαλιάζουν το θεϊκό ή, για να ακριβολογήσουμε, μαθαίνουν ότι ο Θεός είναι που τους αγκαλιάζει.

Νομίζω πως η πιο ουσιαστική ερώτηση, που μπορεί κανείς να θέσει στον εαυτό του, όταν αντιμετωπίζει τριβές και συγκρούσεις, είναι: «Με ποιόν τρόπο ο Ιησούς, το μεγάλο μας παράδειγμα, θα είχε διαχειρισθεί μια παρόμοια κατάσταση; Πώς θα είχε σκεφτεί, μιλήσει και φερθεί υπό αυτές τις συνθήκες;» Η απάντηση είναι ότι ο Ιησούς, πάντοτε, έστρεφε τις σκέψεις των ανθρώπων προς τον Θεό και μακριά από τον εαυτό τους και τις περιστάσεις της στιγμής. Τα Ευαγγέλια μας δείχνουν ότι, συχνά, ο Ιησούς αντιμετώπιζε καταστάσεις εκπληκτικά παρόμοιες με αυτές που αντιμετωπίζουν οι διαμεσολαβητές της εποχής μας. Κάποιες φορές, οι λύσεις που έδινε ο Ιησούς, προέκριναν την σωφροσύνη και όχι μίαν ανθρώπινη άποψη περί αδικίας. Παραδείγματος χάριν, όταν η Μάρθα από τη Βηθανία, που τον φιλοξενούσε, του παραπονέθηκε ότι εκείνη είχε φορτωθεί όλη την φροντίδα των προσκεκλημένων ενώ η αδελφή της Μαρία άκουγε με χαρά το κήρυγμα του Ιησού, εκείνος την μάλωσε ελαφρά λέγοντάς της πως αυτά που μάθαινε η Μαρία, ήταν σπουδαιότερα από την προετοιμασία του γεύματος. (Λουκάς 10:38-42) Επίσης, το παράδειγμα του ανθρώπου, που του ζήτησε να μιλήσει στον αδελφό του και να τον πείσει να μοιράσουν την περιουσία τους. Η απάντηση του Ιησού ήταν: «Ανθρωπε, τις με κατέστησεν δικαστήν ή μεριστήν εφ' υμάς;» (Λουκάς 12:14).

Στη συνέχεια, ο Ιησούς προσπάθησε να κατευθύνει τη σκέψη του δυσारेστημένου ανθρώπου μακριά από την κτητικότητα και τις κληρονομίες προς τα ανώτερα πράγματα του Πνεύματος, προς την κατανόηση ότι ο Θεός γνωρίζει τις ανάγκες των ανθρώπων πριν εκείνοι Του ζητήσουν το παραμικρό. Όπως βλέπετε, αυτή η λύση δεν έχει τίποτα το κοινό με την καθιερωμένη συνταγή «κάτι προς όλους». Και στις δύο περιπτώσεις ο Ιησούς δεν μοίρασε απολύτως τίποτα. Αντιθέτως, ενθάρρυνε ζωηρά και τους δύο ανθρώπους να θέσουν την νοητική, ηθική και πνευματική πρόδοό τους πριν από μια προκαθορισμένη άποψη περί δικαίου. Ο τρόπος, που ο Ιησούς έλυσε τις διαφορές ήταν σίγουρα αντισυμβατικός. Όταν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι του έφεραν μία γυναίκα, που είχε συλληφθεί επ' αυτοφώρω για μοιχεία, ο Ιησούς έπρεπε να αντιμετωπίσει εχθρικούς θεολόγους και μία κατάσταση ευμετάβλητη. Βρισκόταν μπροστά από τον ναό του Σολομώντος στην Ιερουσαλήμ. Οι Φαρισαίοι επίμονα του υπενθύμιζαν πως ο Μωυσής είχε θεσπίσει, ότι η μοιχεία τιμωρείται δια λιθοβολισμού. Ήθελαν η γυναίκα να καταδικασθεί. Εάν ο Ιησούς αντιπασσόταν στον νόμο του Μωυσέως, η στάση του αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε εκρηκτική κατάσταση.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

Αποφεύγοντας σοφά μια νομική αντιπαράθεση επάνω στους αυστηρούς περιορισμούς του Μωσαϊκού νόμου, ο Ιησούς ανύψωσε τη λύση της διαφοράς ένα επίπεδο πάνω από την ανθρώπινη δικαιοσύνη, στο επίπεδο της θείας Αγάπης. Είπε: «Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω». Οι λύσεις του βασιζόντουσαν στο πνεύμα και όχι στο δόγμα. Μετά, συγχώρησε την ταπεινωμένη γυναίκα χωρίς να την καταδικάσει και της είπε: «Πήγαινε και στο εξής, μη αμάρτανε» (κατά Ιωαν. 8:7,11). Αυτός ήταν ο ύψιστος τρόπος διευθέτησης της κρίσεως διότι ανέβασε την σκέψη όλων πάνω από τις ανθρώπινες διαφορές και δίδαξε ότι η συγγνώμη είναι κεντρικό γνώρισμα του ελεήμονος Θεού.

Η Χριστιανική Επιστήμη εφαρμόζει, σήμερα, ακριβώς αυτό τον τρόπο για να λύνει πνευματικά τις διαφωνίες, είτε πρόκειται για διαφορές σε διεθνές επίπεδο είτε μέσα στην οικογένεια. Το φάρμακο, που προτείνει, είναι η προσευχή, δηλαδή, νοερή επιβεβαίωση της μεγάλης και ισχυρής αλήθειας ότι ο Θεός είναι η μόνη νοημοσύνη ή Νους, που δρα και στο μέσον των αντιπαραθέσεων. Τέτοιου είδους επιβεβαιώσεις αποδυναμώνουν τον θνητό νου, ξεκαθαρίζουν τα πράγματα και αποκαλύπτουν τα αρμονικά γεγονότα, που ο Θεός έχει ήδη εγκαθιδρύσει.

Η Επιστήμη Του Χριστού είναι αποδεδειγμένα ο πιο αποτελεσματικός τρόπος επιλύσεως των ανθρώπινων διαφορών. Θεραπεύει τους συντετριμμένους, συμφιλιώνει τα παιδιά με τους γονείς, αποκαθιστά αποτυχημένους γάμους και εξυψώνει τις απόψεις μας πάνω και πέραν των περιορισμένων θνητών θεωριών. Βρήκα απαραίτητο να αλλάξω ριζικά τον τρόπο, που έβλεπα τα πράγματα, όταν κάλυπτα, σαν δημοσιογράφος, διάφορους πολέμους, συμπεριλαμβανομένων του Λιβάνου και της Σερβίας. Συχνά, βρισκόμουν σε παραστρατιωτικά φυλάκια σε πολύ επικίνδυνες περιοχές.

Πολλές φορές, όταν περνούσα από τη μία περιοχή στην άλλη, συναντούσα απειλητικούς, οπλισμένους φρουρούς. Μια φορά στην Βηρυτό, ένας Σιίτης φρουρός με απείλησε βάζοντας το πιστόλι του στον κρόταφό μου. Δεν έδειξα φόβο, αλλά ήρεμα άρχισα να του μιλάω για την καλοσύνη του Θεού (Αλλάχ). Επειδή, πάντοτε, χρησιμοποιούσα την προσευχή γιά την προστασία μου, όταν προετοιμαζόμουν για τέτοιες αποστολές, ούτε για μια στιγμή δεν αμφέβαλα πως ο Θεός ήταν κύριος της καταστάσεως και σκέφτηκα: «Λοιπόν, Θεέ μου, δείξε μου πώς θα τον σταματήσεις». Δεν υπήρχε αμφιβολία ότι το πιστόλι του στρατιώτη ήταν γεμάτο. Μερικά δευτερόλεπτα αργότερα, μια γατούλα διέσχισε τον δρόμο, στα αριστερά μου και ο φρουρός έστρεψε το όπλο του κατά πάνω της και πυροβόλησε χωρίς να την πετύχει, αλλά μόνον τρομάζοντάς την. Μετά, προς έκπληξή μου, με προσκάλεσε στη σκηνή του για τσάι. Δέχτηκα την φιλοξενία του.

Σε μία πολύ ουσιαστική παράγραφο στο βιβλίο της *The First Church of Christ, Scientist, and Miscellany*, η Mary Baker Eddy αναφέρει τα εξής σχετικά με τη διευθέτηση διαφορών: «Η αδικία φανερώνει την απουσία του νόμου. Καθημερινά, προσεύχομαι για την ειρηνική διευθέτηση των εθνικών διαφορών, για την αδελφοσύνη του ανθρώπου, για το τέλος της ειδωλολατρίας και της απιστίας και για την ανάπτυξη και εγκαθίδρυση της Χριστιανικής θρησκείας -- του Χριστιανισμού του Χριστού ... Καθημερινά, προσεύχομαι: "Θεέ μου, ευλόγησε τους εχθρούς μου, κάνε τους φίλους Σου, αξίωσέ τους να γνωρίσουν τη χαρά και την ειρήνη της αγάπης"» (σελ.220).

Αυτή η προσευχή με βοήθησε να ξεπεράσω πολλές ανησυχητικές αντιπαραθέσεις και ειδικά με βοήθησε όταν νοερά δήλωνα ότι, κάθε εχθρός είναι ένας φίλος του Θεού. Ακόμη και αν τα άτομα πιστεύουν πως έχουν να κάνουν με παγιωμένες καταστάσεις, χρειάζονται την πνευματική θεώρηση, που τους βεβαιώνει ότι ο Θεός δεν γνωρίζει ασυμβίβαστες διαφορές. Ό καθένας μας μπορεί να προσεύχεται -- να επιβεβαιώνει εν ένψει μιας αντιμαχόμενης σκέψης -- ότι ο Χριστός, το αιώνιο μήνυμα ειρήνης του Θεού, εξουδετερώνει το μίσος, διαλύει τις ανθρώπινες προκαταλήψεις, το πείσμα και την κακία. Όλοι θα ωφελούμασταν, εάν καθιστούσαμε την προσευχή την πρώτη μας επιλογή και όχι την τελευταία.

Walter C. Rodgers υπήρξε πολεμικός ανταποκριτής και δημοσιογράφος της τηλεοράσεως.